

خطِ یعقوب

سلام ها

۱ اینجانبِ یعقوب غلامِ خدا و مولا عیسیٰ مسیح، دَ پگِ مردُمِ دوازده طایفه اسرائیل که دَ تمام دُنیا تیت پَرک شده، سلام تقدیم مُونم.

ایمان دَ دَورونِ سختی ها

۲ برارونِ عزیز، وختیکه شُمو دَ مُشکلات و تجربه های سخت دُچار موشید عَدر خوش بشید،^۳ چُون شُمو میدنید که امتحانِ ایمان، صبر-و-تَحْمَلِ شُمو ره زیاد مونه.^۴ بیلید که صبر-و-تَحْمَلِ دَ وجودِ شُمو کاملِ شُنه تاکه شُمو پوره و کاملِ شُنید و دَ هیچ چیز ضرورتِ نَدشته بشید.^۵ اگه کُدم نفر دَ مینکل شُمو از نگاهِ حکمت-و-دانایی کم بشه اُو از خُدا طلبِ کُنه و بلده شی دده موشه، چُون هر کسی که حکمت طلبِ کُنه خُداوند سَخاوتَمَدانه دَرُو میدیه و اُو ره سرزنش نَموکنه.^۶ مگم وختیکه طلبِ مونه اُو باید یَقینِ دَشته بشه که خُدا دُعایِ شی ره قبولِ مونه و اُو باید شک-و-شُبّه ره دَ دلِ خُو راه نَدیه. آدمِ دُودله مِثِلِ لَپه دریا آسته که دَ سَبَبِ بادِ ایسو-و-اوسو مُوخوره.^۷ ای رقمِ آدمِ هرگزِ گُمانِ نَکنه که خُداوند اُو ره یگو چیزِ میدیه،^۸ چُون آدمِ دُودله دَ تمامِ کارهای خُو محکم نییه.

غریبی و تُرُوتَمَندی

۹ برارِ مُسکین-و-غریب باید افتخار کُنه، چراکه او دَ نَظَرِ خُدا سربلند آسته،
۱۰ مگم برارِ پیسه‌دار دَ وختِ خاری-و-غریبی خُو ام باید افتخار کُنه، چراکه او ام
مِثِلِ کُلِّ عَلفِ اَلّی یگ روز از بین مورِه. ^a ۱۱ آفتو که بُر موشه گرمی شی علف ره
خُشک مونه و کُل شی میریزه و نُوربندی شی از بین مورِه. ارے، آدم دَوْلَتَمَند ام امی
رقم آسته: دَ حالیکه دَ پُشتِ کارای خُو میگرده، او از بین مورِه.

وَسُوسَه از طرفِ خُدا نییه

۱۲ نیک دَ بَختِ کسی که آزمایشای زندگی ره برداشت مونه. وختیکه ازی آزمایشا
بُرُو بُرُ شُد، خُدا تاجِ حیات، یعنی زندگی ابدی ره دَزُو میدیه، اَمُو زندگی ابدی ره
که خُدا دَ دوستدارای خُو وعده دده. ^{۱۳} وختیکه انسان وَسُوسَه موشه، او باید نگیه
که: "خُدا مَرِه وَسُوسَه کده،" چراکه خُدا از وَسُوسَه و بدی دُور آسته و هیچ کس ره
دَ وَسُوسَه نَمیندزه. ^{۱۴} انسان او غَیت دُچارِ وَسُوسَه موشه که دَ خَاهشای نَفسانی خُو
گِرِفَتار شُدِه دَ دامِ عَیاشی خُو موفته. ^{۱۵} پس شَهوت و عَیش-و-نوش دَ زندگی انسان
گُناه ره دَ وُجود میره و گُناه وختیکه عَدَر کَلو شُد، باعِثِ مَرگ موشه.
۱۶ برارونِ عَزیز، خود ره بازی نَدید. ^{۱۷} تمامِ نِعمتای خُوب و مُکَمَل از اَسَمو و از
سُونِ خُدا مییه که خَالِقِ نُور آسته و دَ شانِ اَزُو تغییر نییه مِثِلِ سایه وری که مییه و
مورِه. ^{۱۸} او دَ مُطابِقِ اِراده خُو و دَ وَسِیلَه کلامِ حَقِیقت مو ره زندگی نو دَد تا که مو
نَمُونِه از مخلوقاتِ نو اَزُو بَشی.

^a ۱:۱۰ امکان دَره که آیه های ۹ و ۱۰ امی رقم معنی بدیه: دَ پیش خُدا غریبی و پیسه‌داری هیچ معنی

گوش ددو و عمل کدو د کلام خدا

۱۹ برارون عزیز، هر کس باید هر عیت د گوش کدو تیار بشه و پیش از توره گفتو خوب فکر کُنه و زود قار نَشنه، ۲۰ چراکه قار انسان راستی-و-صداقتی ره که خدا میخایه، د وجود نمیره. ۲۱ پس امزی خاطر، هر رقم بدی و کارای شیطانی ره که د زندگی شمو آسته از خود دور کُنید و کلام خدا ره که د دل شمو کشت شده د نرمی قبول کُنید. ای کلام، قدرت دَره که جان شمو ره نجات بَدیه.

۲۲ نه تنها گوش کُنیده کلام خدا بشید، بلکه دز شی عمل کُنید. خود ره بازی ندید: ۲۳ چون کسی که کلام ره فقط گوش میگیره و دزو عمل نمونه او مثل آدمی آسته که روی خو ره د آینه مینگره؛ ۲۴ آره، او خود ره مینگره و عیتیکه از پیش آینه دور موشه پُرمُشت مونه که روی شی چی رقم بود. ۲۵ لیکن کسی که شریعت کامل خدا ره که انسان ره از چنگ گناه آزاد مونه، محکم بگیره و دزو پایبند بشه و چیزای ره که شنیده پُرمُشت نکُنه، بلکه دزوا عمل کُنه، پروردگار د کارای ازو برکت میدیه.

۲۶ کسی که خود ره ایماندار میدنه، مگم زبون خو ره اداره نمیتنه، او خود ره بازی میدیه و ایمان شی بے فایده آسته. ۲۷ ایمان پاک و بے عیب د نظر خدا یعنی آته آسمانی اینی آسته که مو یتیم و خاتونوی بیوه ره د مصیبت شی دلگیری کده کومک کُنی و خود ره قد فساد های دُنیا آلوده نکُنی.

د باره تعصب و طرفداری

۲ ۱ برارای عزیز، ایمانی ره که شمو د مولای پُر جلال مو عیسیٰ مسیح دَرید، نباید قد ظاهر بینی و تبعیض قتی بشه. ۲ فرض کنید یگ نفر د مجلس شمو بییه که کالای قیمتی د جان شی و آنگشتی های طلائی ام د دست شی بشه و د عین وخت یگ نفر نادار خُن کالای غریبانه داخل شنه، ۳ و شمو دمزو پیسه دار فکر خو ره کلوتر

بگیرید و خوبترین جای ره دزُو ایله کده بُگید: ”بیه صاحب، اینجی پیشِ بشی.“ مگم دزُو غریب بُگید: ”بورُو دَ اُونجی ایسته شو یا دَ دانِ درگه بشی!“^۴ آیا شمو قد امری کار خُو دَ بینِ خُو دُوبینی نکدید و قاضی های پُر از فکر های فاسدِ جور نَشدید؟

^۵ برارای عزیز، دز مه گوش بدید: خُدا مردُمِ غریبِ ازی دُنیا ره اِنِتخاب کده تا دَ ایمانِ عَنی بَشه و وارِثِ امرُو پادشاهی شُنه که خُدا دَ دوستدارای خُو وعده دده. ^۶ مگم شمو آدمای غریب ره بے حرمت مُونید. آیا آدمای پیسه دار دز شمو ظلم نَکده و شمو ره دَ زور کَنشل کده دَ محاکمه نَبرده؟^۷ آیا اونا دَ ضِدِ نامِ نیکِ عیسی که دَ بله شمو ایشته شُده، کُفرگویی نَمونه؟

^۸ اگه شمو امی حُکمِ مَهم و بلند ره که دَ کلامِ خُدا نَوشته شُده یعنی ”همسایه خُو ره رقمِ خود خُو آلی دوست دَشته بَش“ دَ جای بیرید، کارِ نیک ره انجام میدید. ^۹ لیکن اگه ظاهرینی کده تبعیض قایل شُنید، شمو گناه مُونید و شریعت شمو ره خطاکار حساب مونه، ^{۱۰} چُون اگه کُدم کس تمام احکامِ شریعت ره پوره کنه، ولے حتی دَ یگ نَقطه شی کوتاهی کنه، اُو مثلِ که تمام شریعت ره میده کده بَشه محکوم آسته. ^{۱۱} امو خُدا که گفته: ”زنا نَکو!“ ام گفته که: ”قتل نَکو!“ پس اگه شمو از زنا پاک بشید ولے مُرتکبِ قتل شُنید، باز ام شریعت شمو ره خطاکار حساب مونه.

^{۱۲} پس رقم کسای توره بُگید و عمل کنید که دَ سبیلِ شریعتی که آزادی میدیه، قضاوت موشه. ^{۱۳} چُون وختیکه خُدا قضاوت مونه اُو دَ کسی که رَحَم نَکده بَشه رَجیم نییه. لیکن رَحَم دَ بله قضاوت پیروز موشه.

رابطه بین ایمان و عمل

^{۱۴} برارای عزیز، چی فایده دَره اگه کس بُگیه، ”ایمان دَرَم“ و عمل دزُو مَوْجود نَبشه؟ آیا ایمانِ ازو میتنه اُو ره دَ روزِ قیامت نجات بدیه؟ ^{۱۵} اگه کُدم برار یا خوار ایماندار کالا نَدَشته بَشه و یا دَ خوراکِ روزانه خُو محتاج بَشه، ^{۱۶} و یکی از شمو دزُو

بُغِيه، ”بَخَيْرِ بَرُو؛ خُدا تُو ره سِير و گرم کنه.“ ولے ضُرُورَتِ اَزُو ره پُوره نَکنه، ای توره بلَدِه اَزُو چی فایده دَرِه؟^{۱۷} امی رقم ایمان که قد عمل قتی نَبَشَه مُرده یه.

۱۸ امکان دَرِه یِگو کس بُغِيه: ”تُو ایمان دَری و ما اعمالِ نیک دَرُم.“ لیکِن تُو دَز مه ثابت کُو که چی رقم مِیتنی بَدُونِ اعمالِ نیک ایمان دَشته بَشی و ما ایمان خُو ره دَ و سِبیلَه اعمالِ خُو دَز تُو ثابت مُونُم.^{۱۹} تُو عقیده دَری که خُدا یِگ آسته. دُرُست آسته! حتی جِنیات ام عقیده دَرِه که خُدا یِگ آسته و از ترسِ قضاوتِ خُدا می لَرزه.

۲۰ ای آدم نادوا! آیا نَمیدنی که ایمان بَدُونِ اعمالِ نیک بے فایده یه؟^{۲۱} بابه کلون مو اِبْرَاهیم دَ و سِبیلَه اعمالِ نیک خُو دَ پِیشِ خُدا عَادِل-و-نیک حساب شُد، چراکه اُو اسحاق باچه خُو ره دَ نِیتِ قُرْبانی دَ قُرْبانگاه بَرده دَ خُدا تقدیم کد.^{۲۲} شُمُو مِینگرید که ایمان و عملِ اَزُو قد یِگدیگه خُو یِگجای کار مُوکد و ایمانِ اَزُو تَوَسُطِ عملِ شی کامل شُد.

۲۳ دَزی رقم نِوشته های تورات پُوره شُد که مُوگه: ”اِبْرَاهیم دَ خُدا ایمان اُورد و ای بلَدِه اَزُو یِگ عملِ عَادِلانه حساب شُد“^{۲۴} و نام شی «دوستِ خُدا» ایشته شُد. پس شُمُو مِینگرید که اِنسان نَه تنها از راه ایمان، بَلْکِه دَ و سِبیلَه عملِ خُو عَادِل و راستکار حساب مُوشه.^{۲۵} دَمزی رقم راحاب که یِگ خاتونِ بَدکاره بُوَد، دَ و سِبیلَه کارِ نیک خُو یعنی پناه دَدو دَ مَحْبِرِای بَنی اِسْرَائیل و رِبی کدونِ ازوا از راه بے خَطَر،^a نیک و عَادِل حساب شُد.^{۲۶} رقمیکه جِسَم بے روح مُرده یه، اُمُو رقم ایمانِ بے عمل ام مُرده یه.

^a ۲:۲۵ دَ جای «راه بے خَطَر» دَ زبونِ یونانی «راهِ دیگه» نِوشته یه.

[‡] ۲:۲۳ پیدایش ۱۵:۶

احتیاط د توره گفتو

۳

۱ برارای مه، غدر شمو معلم درس روحانی نشنید، چون شمو میدنید که مو معلما سخت تر قضاوت موشی. ۲ پگ ازمو خطا های کلو مونی^a و کسی که د توره گفتو خطا نکنه، آدم کامل آسته و میتنه تمام جان خو ره اداره کنه.

۳ مو د دان اسپ لغام میندزی تا د تی فرمان مو شنه. دمزی طریقه تمام جسم اسپ ره د هر طرف که بخاهی دور دده میتنی. ۴ یا فرض مثال، یگ کشتی کته که باد تیز او ره تیله مونه، او قد یگ جلو ریزگگ د هر طرف که دل کشتی وان بخایه برده موشه. ۵ زبو امی رقم آسته: اگرچه یگ حصه ریزگگ جسم مو آسته، مگم لافای کته کته میزنه. شمو میدنید که یگ چرغک آتش میتنه جنگل کته ره در بدیه. ۶ زبو ام یگ آتش آسته. د مینکل اعضای جسم مو زبو یگ دنیای پر از شرارت آسته که تمام وجود مو ره آلوده مونه و دورون زندگی^b مو ره آتش زده د دوزخ تبدیل مونه و خود شی از آتش دوزخ در میگیره. ۷ هر رقم حیوانات وحشی، مرغکو، خزنده گو و حیوانات دریایی ره انسان تئسته که رام کنه و آلی ام میتنه،^۸ لیکن هیچ کس نمیتنه که زبو ره رام کنه. زبو شریر رام ناشدنی و پر از زار کُشنده به.

۹ مو قد امزی زبو خداوند ره که آته آسمانی^c مو آسته حمد-و-سپاس موی و ام انسان ره که خدا رقم خود خو جور کده، نالت مونی. ۱۰ از یگ دان ام برکت شنیده موشه و ام دو-و-دشنام. آی برارای مه، ای رقم باید نبشه. ۱۱ آیا امکان دره که از یگ چشمه ام او شیرین و ام او شور بر شنه؟ ۱۲ برارای عزیز مه، آیا درخت انجیر میتنه

^a ۳:۲ د جای «خطاهای کلو مونی» د زبون یونانی «کلو پیش پای موعوری» نوشته به. ^b ۳:۶ د

جای «زندگی» د زبون یونانی «وجود» نوشته به. ^c ۳:۹ نسخه های اصلی د زبون یونانی موجه:

«خداوند و آته مو.»

زَبْتُونِ ثَمَرِ بَدِيه؟ يا تاگِ اَنگُور، اَنجِير؟ هَرگِز نَه! پَس هِيچ چِشمِه شور ام نَمِيتنه كه او
شَبِيرين بَدِيه.

حِكْمَتِ آسْمَانِي

۱۳ دَ بَيْنِ شُمُو كِي هُوشِيَار و دانا يَه؟ اگِه كُدَم كَس آسْتِه، اُو بايَد دَ زِنْدَگِي خُو اَعْمَالِ
نِيك دَشْتِه بَشَه و اَعْمَالِ خُو رَه دَ فِرَوْتَنِي كه از حِكْمَتِ دَ و جُودِ مِييَه، نِشُو بَدِيه.
۱۴ لِيكِن اگِه شُمُو دَ دِلِ خُو سَخْتِ حِساَدَتِ و خُو دَخاهِي دَرِيَد، لافِ بِيجا ي نَزِيَد و دَ
ضِدِ حَقِيقتِ دِرَوغِ نَكِيَد. ۱۵ اِي رَقْمِ حِكْمَتِ-و-دانا يِي از عَالَمِ بالَه نِييَه، بَلَكِه دُنبا يِي،
نَفْسا نِي و شَيْطَانِي آسْتِه. ۱۶ چُون دَ هَر جا ي كه حَسَدِ و خُو دَخاهِي آسْتِه، دَ اُونجِي بَـ
نَظْمِي و هَر رَقْمِ شِرا زَتِ ام و جُودِ دَرَه.

۱۷ مِگَم حِكْمَتِ-و-دانا يِي كه از عَالَمِ بالَه رِيشَه مِيگِيَرَه، اوّلِ پاك، بَعْدِ اَزُو صُلْحِ
طَلَبِ، حَوْصِلَه مَنَد، نَصِيحَتِ پَذِيَر، پُر از رَحْمَتِ و ثَمَرِ نِيكو، بَـ طَرَفِ و بَدُونِ خُو دَنما يِي
آسْتِه. ۱۸ ثَمَرِ عَدالَتِ كه دَ صُلْحِ و جُودِ دَرَه، دَ وَسِيَلَه كِسا ي كِشْتِ مَوْشَه كه صُلْحِ
طَلَبِ آسْتِه.

نَتِيجَه آرزو ها ي ناپا كِ اِي دُنبا

۱ عِلَّتِ جَنگِ-و-جَنجالِ دَ بَيْنِ شُمُو چِي آسْتِه؟ اِيَا عِلَّتِ ازوا خا هِشِ ها ي نَفْسا نِي
شُمُو كه دَ اَعْضا ي جِسْمِ شُمُو جَنگِ مَوْكُنَه، نِييَه؟ ۲ شُمُو چِيِمِ خُو رَه دَ چِي زي
مِي لِيَد كه نَدَرِيَد، شُمُو قَتْلِ و حِساَدَتِ مُونِيَد، مِگَم نَمِي تَنِيَدِ اُو رَه حاصِلِ كَنِيَد؛ شُمُو
جَنگِ و جَنجالِ مُونِيَد، لِيكِن با زَمِ دَ دِستِ شُمُو نَمِييَه، چِرا كه شُمُو از خُدا طَلَبِ نَمُونِيَد.
۳ و طَلَبِ ام كه مُونِيَد دَ دِستِ شُمُو نَمِييَه، چِرا كه قَدِ نِيَّتِ بَدِ طَلَبِ مُونِيَد تا خا هِشِ ها ي
نَفْسا نِي خُو رَه پُورَه كُنِيَد.

۴ آی مردُم زناکار! آیا شُمُو نَمُو فامید که دوستی دُنیا، دُشَمَنی قَد خُدا آسته؟ پس هر کسی که میخایه دوستِ دُنیا بَشه، اُو دُشَمونِ خُدا جور موشه. ۵ آی شُمُو فِکِر مُونید که نوشته های مُقَدَّس بے فایده مَوگه که ”خُدا روحی ره که دَز مو قرار دده، سخت^b دَزشی علاقه دَره؟“ ۶ مگم خُدا ازی کده ام فِیضِ کَلو دَز مو مَوبَخشه. امزی خاطر دَ کِتَابِ مُقَدَّس^c مَوگیه:

”خُدا مُخَالِفِ آدَمایِ کِبِری-و-مغرور آسته،
لیکن دَ آدَمایِ بے کِبِرِ فِیضِ مَوبَخشه.“

۷ پس از خُدا اِطَاعَتِ کَنید و دَ مُقَابِلِ شَیْطو اِستادگی کَنید تا که شَیْطو از پِیش شُمُو دُوتا کُنه. ۸ دَ خُدا نَزْدِیکِ شُنید تا اُو ام دَز شُمُو نَزْدِیکِ شُنه. آی گُناهارا، دِستای خُو ره از گُناه پاک کَنید و آی مردُمایِ دُودله، دِلِ خُو ره صاف کَنید؛ ۹ ماتَمِ بَگِیرید، ووی و مَخْتِه کَنید؛ بیلید که خَنده شُمُو دَ ووی و خوشی شُمُو دَ عَمِ بَدَلِ شُنه. ۱۰ دَ حُضُورِ خُدا خود ره خاکسار کَنید و اُو شُمُو ره سربلند مونه.

قِضَاوَتِ کَدو دَ بِلَهِ دِیگرو

۱۱ آی برارو، بَدگوییِ یگدیگِه خُو ره نَکَنید. چُون هر کسی که برارِ اِیماندار خُو ره بَد بُگیه یا دَ بِلَهِ اَزو قِضَاوَتِ کنه، دَ حَقِیْقَتِ اُو شَرِیْعَتِ ره بَد مَوگیه و دَ بِلَهِ شَرِیْعَتِ قِضَاوَتِ مونه. پس اگه شُمُو دَ بِلَهِ شَرِیْعَتِ قِضَاوَتِ کَنید، شُمُو مُطَابِقِ شَرِیْعَتِ عَمَلِ نَمُو کَنید، بَلِکِه قاضی شی جور موشید. ۱۲ تنها یگ صَاحِبِ شَرِیْعَتِ و قاضی و جُودِ دَره، که قُدْرَتِ نِجَاتِ دَدو و تَباهِ کَدو دَ دِستِ اَزو یه. پس تُو کی اِستی که دَ بِلَهِ هَمسایِه خُو قِضَاوَتِ مونی؟

^a ۴:۴ کلیمه «زناکار» دَ اینجی بلده کسایِ اِستِفاده شُدِه که پَرَسَتِشِ خُدا ره ایله کده دَ پُشتِ لِدَتِ های دُنیا میگرده. ^b ۴:۵ دَ جای «سخت» دَ زبونِ یونانی «قَد غَیْرَت» نوشته یه. ^c ۴:۶ رُجُوعِ کَنید دَ ضَرْبِ اَلْمَثَلِ های سُلَیْمَانِ پادشاه، فصل ۳، آیه ۳۴.

پُف-و-پِتاق دَ بارِه کارای آینده

۱۳ ای آدمای که مُوگید: "امروز یا صَباح دَ فلان شار موری و یگ سال ره دَ اُونجی تیر کده تُجارت مُونی و فایده کلو دَ دست میری،" ۱۴ دَ حالیکه شُمو نَمیدنید که صَباح چی مُوشه، چُون زِندگی شُمو رِقْم تَفْت-و-بُخار اَلّی آسته که یگ لَحظه دیده مُوشه و بعد ازُو از بَین موره. ۱۵ پس دَ جای ازُو شُمو باید بَگید: "اگه خُدا خاسته بَشه و مو زنده بَشی، ای کاریا او کار ره مُونی." ۱۶ لیکن فِعلاً شُمو لاف مِیزنید که لاف زَدو هر رِقْم شی بَد آسته. ۱۷ پس هر کسی که انجام دَدونِ کارِ نیک ره مُوفامه و انجام نَمیدیه، او گُناهکار حساب مُوشه.

اخطار دَ سرمایه‌دارا

۱ ای مردُم سرمایه‌دار، مَخته و چخرا کنید، چراکه بلا-و-غَم دَ سر شُمو آمدنی آسته. ۲ مال-و-دَوْلت شُمو بَر باد شُدّه و کالای شُمو ره کوبه خورده. ۳ طَلّا و نُقره شُمو ره زَنگ زده و زَنگ زدگی ازوا دَ پیش خُدا دَ ضِد شُمو شاهدی میدیه و رِقْم آتش اَلّی گوشت شُمو ره مُوخوره، چُون شُمو حتی دَ روزای آخِر ام دَ جَم کدونِ مالِ دُنیا مصرُوف آستید.

۴ مُزد امزُو کارگرا ره که زمینای شُمو ره دِرُو کده، شُمو دَعَلی کده نِگاه کدید و امُو مُزد دَ ضِد شُمو فریاد مُونه. ^a و ناله امزُو دِرُوگرا دَ گوش خُداوندِ لشکر ها رسیده. ۵ شُمو دَ رُوی زمی عَیش و نوشِ کلو کده کُفْتِ دِل خُو ره بُر کدید و خود ره بِلده روزِ کُشتو چاق کدید. ^b ۶ شُمو آدمِ عادل-و-نیک ره محکوم کدید و دَ حالیکه هیچ از خُو دِفَاع نَموکد، او ره کُشتید.

^a ۵:۴ یعنی شاهدی میدیه. ^b ۵:۵ یعنی بِلده روز قیامت.

صَبْرَ دَ وَخْتِ مُشْكِلَات

۷ پس امزی خاطر، آی برارو، تا روزِ اَمْدُونِ مَوْلَا عِيسَى صَبِر-و-حَوْصِلَه كَنِيد. اونه، ديغو بلده كِشْتِ پُرِ اَرزِشِ زَمِينِ حُو اِنْتِظَارِ كَشِيْدَه صَبِر-و-حَوْصِلَه مُونَه تاكه بارِشِ اَوَّلِ و اَخِرِ دَ بِلَه كِشْتِ بُبَارَه. ۸ اَرَع، شُمُو ام بايد صَبْرِ دَشْتَه بَشِيْدِ و خَاطِرِ جَمِ بَشِيْدِ، چراكه اَمْدُونِ مَوْلَا عِيسَى قَرِيْبِ اَسْتَه.

۹ آی برارو، از يگديگه حُو شِكَايَتِ نَكَنِيد، نَشْنَه كه خُودُونِ شُمُو مَحْكُومِ شَنِيد؛ چُونِ قَاضِي حَقِيْقِي اَمِي اَلِي بِلْدَه قِضَاوَتِ كُدُو دَ دَانِ دِرْگَه اِيسْتَه يَه.

۱۰ برارو، از صَبِر-و-حَوْصِلَه پِيغْمَبْرَايِ كه دَ نَامِ خُدَاوَنَدِ تَوْرَه كُفْتَه و رَنَجِ كَشِيْدَه، سَرْمَشَقِ بِيْگِيْرِيْد. ۱۱ وَاقِعَاً، مُو اَدْمَايِ پُرِ صَبِرِ و تَحْمَلِ رَه خُوشَبَخْتِ مِيْدَنِي. شُمُو دَ بَارَه صَبِر-و-تَحْمَلِ اَيُّوبِ پِيْغْمَبْرِ شَنِيدِيْدِ و كَارِي رَه كه دَ اَخِرِ خُدَاوَنَدِ بِلْدَه اَزُو اِنْجَامِ دَدِ اَمِ مِيْدَنِيْدِ، چُونِ خُدَاوَنَدِ غَدْرِ رَحِيْمِ و مِهْرِيُو اَسْتَه.

۱۲ از پگ كده مَهْمَتَر، آی برارای مه، قَسْمِ نَخُورِيْد؛ نَه دَ اَسْمُو و زَمِي و نَه دَ هِيْچِ چِيْزِ دِيْگَه. «نَه» شُمُو «نَه» بَشَه و «اَرَع» شُمُو «اَرَع» بَشَه؛ نَشْنَه كه مَحْكُومِ شَنِيد.

قُدْرَتِ دُعَا

۱۳ اگه كُدَمِ نَفَرِ دَ بِيْنِ شُمُو دُجَارِ رَنَجِ-و-مُصِيْبِتِ بَشَه اُو بايد دُعَا كَنه و كَسِي كه خُوشِ اَسْتَه، بايد سُرُودِ بَخَانَه. ۱۴ اگه كَسِي دَ بِيْنِ شُمُو نَاجُورِ بَشَه، اُو بَزُرْگَايِ جَمَاعَتِ اِيْمَانْدَارَا رَه طَلَبِ كَنه كه بِيِيَه و دَ نَامِ مَوْلَا عِيسَى بِلْدَه شِي دُعَا كده جَانِ شِي رَه قَدِ رُوعُوْنِ رَبْتُوْنِ چَرَبِ كَنه. ۱۵ دُعَايِ كه از رُويِ اِيْمَانِ بَشَه نَاجُورِ رَه شِفَا مِيْدِيَه و مَوْلَا عِيسَى اُو رَه از بَسْتَرِ نَاجُورِيِ بَالَه مُونَه؛ و اگه كُناَه كده بَشَه كُناَه شِي اَمِ بَخَشِيْدَه مُوشَه. ۱۶ پَسِ كُناَهَايِ حُو رَه دَ پِيْشِ يِگْدِيْگَه حُو اِقْرَارِ كَنِيد و بِلْدَه يِگْدِيْگَه حُو دُعَا كَنِيد تاكه جُورِ شَنِيد. دُعَايِ اَدَمِ صَادِقِ-و-رَاَسْتِ كَارِ قُدْرَتِ و تَاثِيْرِ كَلُو دَرَه. ۱۷ اِلْيَاسِ

پیغمبرِ مثلِ ازمو وری یگِ انسان بُود، لیکنِ وختی از تئی دلِ دُعا کد که بارو نَباره، تا سه و نیم سال دَ بِلِه زمی بارو نَبارید، ^{۱۸} و زمانیکه دُوباره دُعا کد، از آسمو بارو بارید و زمی حاصلِ دَد.

^{۱۹} آیِ پَرارون مه، اگه کُدم کس دَ مینکل شُمو از راهِ حقیقتِ گُمره شده بَشه و دیگه نفر اُو ره پس دَ راهِ راست بیره، ^{۲۰} بَدَنید که اُمو نفر که گُناهکار ره از گُمره پس دَ راهِ میره، دَ حقیقتِ جانِ اَزو ره از مَرگِ اَبَدی نِجاتِ مِیدیه و گُناه های غَدِرِ آدمِ گُمره ره موبوشنه.